

U. broj 10841/17

UPRAVNI SUD CRNE GORE

U IME CRNE GORE

Upravni sud Crne Gore, u vijeću sastavljenom od sudija, Vojina Lazovića, kao predsjednika vijeća, Fadila Kardovića i Svetlane Radošević, kao članova vijeća, uz učešće službenice suda Nataše Sekulić, kao zapisničarke, rješavajući upravni spor po tužbi tužioca Mreža za afirmaciju nevladinog sektora - MANS, iz Podgorice, koga zastupa punomoćnik Veselin Radulović, adv. iz Podgorice, protiv rješenja tuženog Komisije za stambena pitanja Vlade Crne Gore - Podgorica, broj UP 152/7-16 od 02.10.2017. godine, u nejavnoj sjednici održanoj dana 25.04.2019. godine, donio je

P R E S U D U

Tužba se usvaja.

Poništava se rješenje Komisije za stambena pitanja Vlade Crne Gore - Podgorica, broj UP 152/7-16 od 02.10.2017. godine.

Svaka stranka snosi svoje troškove spora.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem odbijen je zahtjev tužioca, kojim je tražen pristup informacijama u vidu dostavljanja kopije svih odluka o odobrenim kreditima državnim funkcionerima i drugim zaposlenim od strane Vlade Crne Gore, od strane Komisije za stambena pitanja, odnosno svih ugovora o kreditima koji su odobreni državnim funkcionerima i drugim zaposlenima od strane Vlade Crne Gore, a na osnovu odluka Komisije za stambena pitanja Vlade Crne Gore, za period od 2012. godine zaključno sa 2015. Godinom, kao neosnovan.

Tužilac tužbom, osporava zakonitost rješenja tuženog organa, zbog povrede pravila postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. U bitnom navodi, da tužena u razlozima pobijanog akta ističe da je izvršila test štetnosti i da je na taj način utvrdila da je zaštićeni interes veći od interesa javnosti da zna tražene informacije, pri tom ne dostavljajući navodni test štetnosti, niti dokazujući da je isti de facto

sproveden. Kako nema dokaza da je sproveden test štetnosti, rješenje je zahvaćeno bitnom povredom pravila upravnog postupka iz člana 226 stav 2 tačka 7 ZUP-a. U prilog tome ide stav koji je ovaj sud zauzeo u presudi U.br.741/15 i Vrhovni sud u presudi Uvp.broj 372/15. Prilikom donošenja osporenog rješenja tuženi je postupio suprotno Zakonu o tajnosti podataka i sami postupak određivanja tajnosti podataka jer nijesu dati razlozi zbog kojih se smatra da bi otkrivanje bilo kog podatka koji je navodno označen tajnim moglo dovesti do štetnih posljedica za ostvarivanje funkcije organa. Ukazuje da se tužena pozvala na član 14 stav 1 tačka 2 Zakona o slobodnom pristupu informacijama, samo citirajući ovu odredbu pri tom ne navodeći koji se od navedenih interesa štiti u konkretnom slučaju, tako da je nejasno na koji način je određen stepen tajnosti "INTERNO" u interesu bezbjednosti, odbrane, spoljne monetarne i ekonomske politike Crne Gore, uprkos tome što se istim štite interesi ostvarivanja funkcije organa. Zahtijeva da sud u smislu člana 44 stav 2 i 3 Zakona o slobodnom pristupu informacijama, ocijeni da li je organ vlasti podatke sadržane u informaciji kojoj se traži pristup pravilno označio stepenom tajnosti u skladu sa zakonom kojim se uređuje tajnost podataka. Predlaže da sud tužbu usvoji, osporeno rješenje poništi i dosudi troškove spora.

U odgovoru na tužbu tuženi organ je u bitnom ostao pri razlozima iz osporenog rješenja i predložio da Sud tužbu odbije.

Nakon razmatranja spisa predmeta, ocjene navoda tužbe i odgovora na tužbu, Sud je našao da je tužba osnovana.

Ocjenjujući zakonitost osporenog rješenja ovaj sud nalazi da je dato obrazloženje nejasno pa je došlo do povrede člana 203. stav 2. Zakona o opštem upravnom postupku („Sl. list RCG“, broj 60/03 i „Sl. list CG“, broj 32/11), a koja povreda je nadalje dovela do bitne povrede iz člana 226. stav 2. tačka 7. Zakona o opštem upravnom postupku.

Iz obrazloženja osporenog rješenja proizilazi da je tuženi odbio zahtjev tužioca za pristup traženim informacijama zbog toga što je Komisija za stambena pitanja formirana odlukom Vlade Crne Gore broj 08-1162/2 od 26. marta 2015. godine, i ista nije naslijedila dokumentaciju iz 2012, 2013, 2014 godine, tj. da se tražene informacije za period prije 2015. godine ne nalaze se u posjedu ovog organa, a informacijama za 2015. godinu, određen je stepen tajnosti „interno“. Takođe, sproveden je test štetnosti koji je ukazao da bi se objelodanjivanjem informacije izazvale štetne posledice po interes koji je većeg značaja od interesa javnosti da zna tu informaciju, jer bi se ugrozilo unutrašnje funkcionisanje organa vlasti koji je odredio stepen tajnosti na dokumentima.

Ovakav zaključak tuženog organa je nejasan. Nije prihvatljivo obrazloženje iz osporenog rješenja da se tražene informacije koje se odnose na period od 2012. godine do 2015. godine, ne nalaze u posjedu tuženog organa i da dokumentacija nije naslijeđena, budući da je Odlukom od 26. marta 2015. godine, samo imenovan predsjednik ove Komisije i njegovi članovi, dok je ovo tijelo sa odgovarajućim ovlaštenjima ustanovljeno znatno ranije. Isto tako, nerazumljivi su navodi tuženog o traženim informacijama koji se odnose samo na 2015. godinu, tj. da su iste označene stepenom tajnosti „interno“, te o rezultatima sprovedenog testa štetnosti. Ovi razlozi se ne mogu dovesti u vezu sa odredbom člana 14 stav 1 tačka 2 Zakona o slobodnom pristupu informacijama („Sl. list CG“, broj 44/12), kojim je propisano da organ vlasti može ograničiti pristup informaciji ili dijelu informacije, ako je to u interesu bezbjednosti, odbrane, spoljnje, monetarne i ekonomske politike Crne Gore, u skladu sa propisima kojima se uređuje tajnost podataka, označeni stepenom tajnosti. Citirana zakonska odredba zahtijeva validne argumente za zaključak da bi

se objelodanjivanjem informacije izazvale štetne posledice po interes koji je većeg značaja od interesa javnosti da zna traženu informaciju i da bi se ugrozilo unutrašnje funkcionisanje organa vlasti koji je odredio stepen tajnosti na dokumentima, što je u konkretnom izostalo i osnovom čega je Sud cijenio da je tužbu valjalo usvojiti a osporeno rješenje poništiti kao nezakonito. U prilog zaključku da je rješenje nezakonito i da su dati razlozi nejasni, stoji i činjenica test štetnosti nije priložen spisima, a organ je u obavezi shodno članu 27 stav 3 Zakona o upravnom sporu dostaviti sve spise koji se odnose na predmet.

U ponovnom postupku, drugostepeni organ će u skladu sa presudom (čl. 56.ZUS-a), donijeti novo, zakonito rješenje.

Odluka da svaka stranka snosi svoje troškove spora, utemeljena je na članu 39. stav 1. Zakona o upravnom sporu.

Sa iznijetih razloga, a na osnovu člana 35 stav 1 Zakona o upravnom sporu, riješeno je kao u izreci.

UPRAVNI SUD CRNE GORE
Podgorica, 25.04.2019. godine

Zapisničar,
Nataša Sekulić, s.r.

PREDSJEDNIK VIJEĆA,
Vojin Lazović, s.r.

